

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	7
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	12
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	16
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	17
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	20
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	24
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	26
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ.....	29

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 76/05

Wniosek Rzecznika Ubezpieczonych przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie przepisu art. 363 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.) za „nadmierne trudności lub koszty przywrócenia stanu poprzedniego” można uznać koszt naprawy uszkodzonego pojazdu, który nie jest równy lub nie przekracza 100 % jego wartości sprzed szkody?”

III CZP 77/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w razie postawienia w stan likwidacji niepaństwowej wyższej szkoły zawodowej, której statut przewiduje przejęcie praw majątkowych uczelni przez jej założyciela z chwilą zakończenia postępowania likwidacyjnego, w procesie z powództwa o ustalenie skuteczności nabycia w drodze czynności prawnej praw założyciela tej uczelni, wszczętym przed ogłoszeniem upadłości nabywcy tych praw w trybie przepisów Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. – Prawo upadłościowe (tj. Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512 ze zm.), nabywca mimo ogłoszenia upadłości zachowuje legitymację procesową, czy też proces może się toczyć tylko z udziałem syndyka masy upadłości?”

III CZP 78/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy minister właściwy do Spraw Skarbu Państwa reprezentuje pozwany Skarb Państwa w procesie o odszkodowanie za szkodę, wyrządzoną przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w okresie gdy jednostka ta działała jako centralny organ administracji państwowej?”

III CZP 79/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy § 15 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 lutego 1997 r. w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej podmiotów wykonujących doradztwo podatkowe za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego (Dz. U. Nr 17, poz. 91) jest zgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i czy tenże przepis jest niezgodny z art. 827 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.)?”

III CZP 80/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krośnie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy rozpoznanie sprawy o odszkodowanie za korzystanie przez Zakład Energetyczny z cudzej nieruchomości, w formie usytuowania na tej nieruchomości słupów linii energetycznej w oparciu o uprawnienie wynikające z art. 4 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1950 r. Nr 28, poz.

256) – należy do drogi sądowej?”

III CZP 81/05

Wniosek Rzecznika Ubezpieczonych przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 822 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.) istnieje odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń w przedmiocie zaspokojenia roszczeń poszkodowanego małżonka z tytułu szkód na osobie powstałych wskutek uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (koszty poniesione z tego powodu, renty, zadośćuczynienie) wyrządzonych przez współmałżonka w przypadku, gdy między małżonkami istnieje ustawowa wspólność majątkowa?”

III CZP 82/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Skarb Państwa odpowiada za szkodę wyrządzoną przez niewydanie aktu normatywnego, jeśli obowiązek wydania tego aktu, przewidziany w art. 7 ust. 4 i 6 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. Nr 3, poz. 17 z późn. zm.), nie został zrealizowany do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 162, poz. 1692)?

a w razie pozytywnej odpowiedzi na to pytanie:

Kiedy obowiązek ten się zaktualizował i czy szkoda za niewydanie powyższego aktu normatywnego odpowiada nieuzyskanemu odszkodowaniu należnemu za przejęte przez Państwo przedsiębior-

stwo, ustalonemu według zasad określonych w art. 7 ust. 2 i 5 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. Nr 3, poz. 17 z późn. zm.)?”

III CZP 83/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie zwrotne (regresowe) zakładu ubezpieczeń do sprawcy szkody, z którym łączy ubezpieczyciela umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, przedawnia się w terminie wskazanym w art. 819 § 1 kodeksu cywilnego, czy może znajduje tu zastosowanie termin przedawnienia roszczenia przewidzianego dla poszkodowanego w stosunku do sprawcy szkody, określony w art. 442 § 2 kodeksu cywilnego, albo też termin wskazany w art. 118 kodeksu cywilnego?”

III CZP 84/05

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład Całej Izby Sądu Najwyższego:

„Czy dziesięcioletni termin przedawnienia, o którym mowa w art. 442 § 1 zdanie drugie k.c., zawsze powinien być liczony od dnia zdarzenia wyrządzającego szkodę, bez względu na datę powstania czy ujawnienia tej szkody?”

III CZP 85/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w sprawie, w której wartość przedmiotu zamówienia

nie przekracza wartości wskazanych w art. 182 ust. 2 pkt 2b PZP (ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych – Dz. U. Nr 19, poz. 177) a wyrok zespołu arbitrów uwzględniając odwołanie unieważnił wszystkie czynności zamawiającego – wyrok taki podlega wykonaniu przez zamawiającego mimo, że wniósł on od niego skargę a w związku z tym – czy zasadny jest protest wykonawcy kwestionujący fakt podjęcia w toku postępowania ze skargi przez zamawiającego czynności nakazanych innym wyrokiem zespołu arbitrów wydanym w związku z tym samym postępowaniem o zamówienie publiczne, jeśli ten drugi wyrok zespołu arbitrów nie został zaskarżony?

2. a w wypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie o wykonalność wyroku zespołu arbitrów – czy w przypadku wartości przedmiotu zamówienia niższych, niż wskazane w art. 182 ust. 2 pkt 2b PZP a więc, gdy ostateczne rozstrzygnięcie protestu następuje z dniem doręczenia orzeczenia zespołu arbitrów a – zgodnie z art. 181 ust. 1 PZP bieg terminu związania ofertą ulega zawieszeniu do tej daty, może być w toku postępowania sądowego ze skargi zamawiającego dowolnie przedłużony przez zamawiającego i wykonawców termin związania ofertą – niezależnie od terminów wynikających z ustawy (art. 85 ust. 1 PZP) i SIWZ (specyfikacji istotnych warunków zamówienia) oraz trybu unormowanego w art. 85 ust. 2 PZP a jeśli nie – czy upływ terminu związania ofertą wiążący się z doręczeniem orzeczenia zespołu arbitrów uzasadnia unieważnienie postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 7 PZP czy ewentualnie – umorzenie postępowania przez Sąd jako bezprzedmiotowego – w związku z art. 94 PZP, wg którego zamawiający zawiera umowę nie później, niż przed upływem terminu związania ofertą?”

III CZP 86/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 1997 r. Nr 133, poz. 882 z późn. zm.) co do kosztów postępowania egzekucyjnego należnych komornikowi sądowemu, gdy egzekucja okazała się niecelowa, zawiera lukę prawną, która powinna być wypełniona przez odpowiednie zastosowanie zasady wyrażonej w zdaniu pierwszym art. 770 k.p.c., a tym samym obciążenie tymi kosztami wierzyciela, czy też przeciwnie, ustawodawca wyczerpująco uregulował tę problematykę, stając na stanowisku, że środki pieniężne pobrane przez komornika od dłużnika na poczet należnej mu opłaty, w egzekucji świadczeń pieniężnych, prowadzonej zgodnie z tytułem wykonawczym do czasu ujawnienia zdarzenia, z którego wynika, że egzekucja jest niecelowa, są komornikowi należne, a dłużnik może dochodzić od wierzyciela poniesionej z tego tytułu szkody w odrębnym procesie?

2. na wypadek udzielenia pozytywnej odpowiedzi na wskazane wyżej zagadnienie co do tego, że komornik ma prawo ściągnąć od wierzyciela należną mu opłatę egzekucyjną, to w jaki sposób opłata ta powinna zostać przez komornika obliczona, w szczególności czy komornik może nałożyć na wierzyciela obowiązek uiszczenia opłaty egzekucyjnej tylko w takiej wysokości, w jakiej przed wystąpieniem zdarzenia kończącego egzekucję ściągnął ją od dłużnika?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 38/05 – z dnia 6 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

Dopuszczalne jest powołanie przez spółdzielnię zebrania przedstawicieli jako jej najwyższego organu także wówczas, gdy statut nie zawiera regulacji wskazanej w art. 37 § 1 zdanie pierwsze prawa spółdzielczego. Zamieszczenie takiej regulacji w statucie konieczne jest jedynie wtedy, gdy jako najwyższy organ powołane zostało walne zgromadzenie, które w przyszłości, gdy ilość członków przekroczy określoną liczbę, ma zostać zastąpione przez zebranie przedstawicieli.

III CZP 40/05 – z dnia 6 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Stwierdzenie wierzytelności pismem w rozumieniu art. 514 k.c. może nastąpić także w wyniku wystawienia przez wierzyciela dokumentu (np. faktury) potwierdzającego wykonanie zobowiązania i akceptowanego przez dłużnika.

III CZP 41/05 – z dnia 6 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Wskazany w art. 184 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177) dowód doręczenia rozstrzygnięcia protestu jako określający początek biegu pięciodniowego terminu do wniesienia odwołania od oddalenia lub odrzucenia protestu odnosi się także do sytuacji, w której protest

został rozstrzygnięty w terminie z art. 183 ust. 1 ustawy, jednak do-
ręczenie rozstrzygnięcia nastąpiło po jego upływie.

III CZP 34/05 – z dnia 14 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na
pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

Zobowiązania i należności postawionego w stan likwidacji sa-
modzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej stają się zo-
bowiązaniem i należnościami jego organu założycielskiego z dniem
zakończenia czynności likwidacyjnych, określonych w uchwale o
likwidacji (art. 60 ust. 6 w związku z art. 60 ust. 4”b” pkt 5 ustawy z
dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej – Dz. U. Nr
91, poz. 408 ze zm.).

III CZP 42/05 – z dnia 14 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na
pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie:

„W jakiej formule sąd rozpoznający skargę dłużnika na czyn-
ności komornika może zrealizować zasadę odpowiedzialności wie-
rzyciela za należną komornikowi opłatę egzekucyjną w przypadku
umorzenia postępowania egzekucyjnego w warunkach art. 49 zda-
nie drugie ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o komornikach sądo-
wych i egzekucji przy stwierdzeniu, że egzekucja była zbędna i nie-
celowa, a w szczególności, czy sąd uprawniony jest do zmiany po-
stanowienia komornika wzywającego dłużnika do uiszczenia należ-
ności z tytułu opłaty w taki sposób, że nakaże wierzycielowi wpła-
cenie opłaty egzekucyjnej na rzecz organu egzekucyjnego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 43/05 – z dnia 14 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na
pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Współwłaściciel samodzielnych lokali niewyodrębnionych jest legitymowany do wytoczenia powództwa przewidzianego w art.25 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (jedn. tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.).

III CZP 44/05 – z dnia 14 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Przepis art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 88 ze zm.) nie ma zastosowania do regionalnych centrów krwiodawstwa i krwiolecznictwa, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi (Dz. U. Nr 106, poz. 681 ze zm.).

III CZP 46/05 – z dnia 20 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie:

„Czy zawarty w art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535 z późn. zm.) wymóg dołączenia przez dłużnika do wniosku o ogłoszenie upadłości listy zabezpieczeń dokonanych przez wierzycieli na jego majątku wraz z datami ich ustanowienia, obejmuje również obowiązek dołączenia oświadczenia dłużnika w przypadku braku takich zabezpieczeń?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 39/05 – z dnia 22 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku:

„Czy sprawy o eksmisję z lokalu mieszkalnego należą do kategorii spraw, o których mowa w art. 505¹ pkt 1 k.p.c. i podlegają

rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym?”
postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 45/05 – z dnia 22 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

1. Sprawa między przedsiębiorcą, który w ramach działalności gospodarczej nabył wierzytelność w drodze przelewu, a dłużnikiem o jej zaspokojenie jest sprawą gospodarczą, jeżeli wierzytelność ta pozostaje w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej przez dłużnika (art. 479¹ § 1 k.p.c.).

2. Sprawa z powództwa cesjonariusza przeciwko dłużnikowi o roszczenie wynikające z umowy zawartej między cedentem a dłużnikiem podlega rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym, chyba że wartość przedmiotu sporu (umowy) przekracza kwotę określoną w art. 505¹ pkt 1 k.p.c.

III CZP 47/05 – z dnia 22 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

Zwrot rzeczy w rozumieniu art. 229 § 1 k.c. może nastąpić także w sposób przewidziany w art. 349 k.c.

III CZP 49/05 – z dnia 22 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu:

„Czy jeżeli umówiona suma ubezpieczenia odpowiada w dniu zawarcia umowy ubezpieczenia rzeczywistej wartości ubezpieczonej rzeczy, a rzeczywistą wartość dla wypłaty przez zakład ubezpieczeń umówionego świadczenia stanowi ta wartość pomniejszona o stopień zużycia technicznego na dzień powstania szkody, ciężar dowodu wykazania tej ostatniej wartości spoczywa na ubezpieczono-

nym czy też zakład ubezpieczeń winien wykazać wysokość zmniejszenia się tej pierwotnej wartości?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 52/05 – z dnia 22 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Skarga o wznowienie postępowania od wyroku orzekającego rozwiązanie małżeństwa przez rozwód jest – po śmierci małżonka, która nastąpiła po uprawomocnieniu się wyroku – niedopuszczalna.

III CZP 54/05 – z dnia 22 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu

Połączenie samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej jest dopuszczalne także wtedy, gdy wykazują one ujemny wynik finansowy.

Organ dokonujący połączenia może wskazać, że zakład powstały w wyniku połączenia przejmuje prawa i obowiązki połączonych zakładów (art. 60 ust. 4b pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej, Dz. U. Nr 91, poz. 408 ze zm.).

III CZP 8/05 – z dnia 26 lipca 2005 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich:

„Czy dziesięcioletni termin przedawnienia, o którym mowa w art. 442 § 1 zdanie drugie k.c., zawsze powinien być liczony od dnia zdarzenia wyrządzającego szkodę, bez względu na datę powstania czy ujawnienia tej szkody?”

postanowiono przedstawić wniosek o podjęcie uchwały składowi Izby (nowa sygnatura – III CZP 84/05).

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

III CK 193/04 – wyrok z dnia 14 stycznia 2005 r.

Pozwany o naprawienie szkody nie może powołać się na to, że w wyniku jego późniejszego zgodnego z prawem zachowania się poszkodowany doznałby takiego samego uszczerbku – gdy rzeczywiste zachowanie się pozwanego stanowiło naruszenie norm mających zapobiec tej szkodzi.

II CK 423/04 – wyrok z dnia 9 lutego 2005 r.

Dwuletni termin przedawnienia przewidziany w art. 554 k.c. stosuje się także do umowy dostawy.

III CK 203/04 – postanowienie z dnia 11 lutego 2005 r.

Wejście z życie przepisu dopuszczającego ustanowienie hipoteki łącznej na podstawie umowy nie wykluczyło możliwości stosowania dla zabezpieczenia oznaczonej wierzytelności tzw. repartycji zabezpieczenia pomiędzy poszczególne nieruchomości, to jest obciążenia każdej z kilku nieruchomości odrębną hipoteką w kwocie odpowiadającej jedynie części wierzytelności podlegającej zabezpieczeniu, tak jednak, aby suma wszystkich wierzytelności odpowiadała całej kwocie tej wierzytelności.

II CK 434/04 – wyrok z dnia 25 lutego 2005 r.

W postępowaniu upominawczym w sprawach gospodarczych pozwany może zgłosić zarzut potrącenia także po wniesieniu sprze-

ciwu od nakazu zapłaty.

II CK 700/04 – postanowienie z dnia 16 marca 2005 r.

Należąca do spółki cywilnej nieruchomości, w razie ustąpienia współnika, staje się własnością bezudziałową pozostałych współników i podlega ujawnieniu w księdze wieczystej z pominięciem formy czynności prawnej zastrzeżonej dla zbycia nieruchomości.

III CK 405/04 – wyrok z dnia 17 marca 2005 r.

Skutki wzrostu wynagrodzeń pracowników samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej wynikłe z uregulowania zawartego w dodanym art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.) obciążają także kasy chorych (Narodowy Fundusz Zdrowia).

II CK 526/04 – wyrok z dnia 18 marca 2005 r.

Polski Związek Działkowców, któremu oddano w nieodpłatne użytkowanie grunty stanowiące własność Skarbu Państwa lub gminy, może zgodnie z art. 12¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 1981 r. o pracowniczych ogrodach działkowych (jedn. tekst: Dz. U. z 1996 r. Nr 85, poz. 390 ze zm.) przenieść na osobę fizyczną uprawnienie do wykonywania użytkowania. Osoba ta – członek Związku, jest posiadaczem zależnym w zakresie prawa przysługującego Polskiemu Związkowi Działkowców.

II CK 559/04 – wyrok z dnia 18 marca 2005 r.

Odpowiedzialność za szkody wyrządzone w wyniku zanie-

czyszczenia wód ściekami przez podmiot prowadzący na podstawie pozwolenia wodnoprawnego oczyszczalnię ścieków, opiera się na przepisach kodeksu cywilnego o czynach niedozwolonych.

II CK 576/04 – wyrok z dnia 7 kwietnia 2005 r.

Wstąpienie osoby trzeciej w prawa zaspokojonego wierzyciela na skutek spłacenia wierzyciela (art. 518 § 1 pkt 1 k.c.) następuje tylko w zakresie, w jakim osoba trzecia spłaciła dług, który w stosunku podstawowym (wierzyciel – dłużnik) był wymagalny.

IV CK 686/04 – wyrok z dnia 13 kwietnia 2005 r.

Uchwały podejmowane przez współnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, wykonującego uprawnienia zgromadzenia współników, nie wymagają formy pisemnej z podpisem notarialnie poświadczonym (art. 173 k.s.h.).

II CK 653/04 – wyrok z dnia 22 kwietnia 2005 r.

Na podstawie przepisów dekretu PKWN z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 15, poz. 82) na własność Skarbu Państwa przeszły także lasy i grunty leśne o obszarze powyżej 25 ha, stanowiące własność osób fizycznych, których grunty były objęte przepisem art. 2 ust. 1 lit. b dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. z 1945 r. Nr 3, poz. 13 ze zm.).

III CK 367/04 – wyrok z dnia 28 kwietnia 2005 r.

Zaniechanie podjęcia przez władzę publiczną działań zapewniających uprawnionej osobie realizację jej praw podmiotowych jest bezprawne wówczas, gdy narusza skonkretyzowany w przepisach

prawa obowiązek, którego wykonanie wyłączyłoby powstanie szkody.

III CZ 49/05 – postanowienie z dnia 17 czerwca 2005 r.

1. Sąd pierwszej i drugiej instancji odrzuca skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia tylko w przypadku wskazanym w art. 424⁶ § 3 w zw. z art. 424⁶ § 2 i art. 424⁵ § 2 k.p.c., natomiast pozostałe przypadki odrzucenia tej skargi zastrzeżone są dla Sądu Najwyższego.

2. Na postanowienie sądu pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia zażalenie przysługuje do Sądu Najwyższego.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 38/05

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle art. 29 § 1 k.p.k. dopuszczalne jest rozpoznanie apelacji przez sąd odwoławczy w składzie jednego sędziego, po wydaniu zarządzenia przez prezesa sądu okręgowego na podstawie art. 476 § 1 zdanie trzecie k.p.k., w sytuacji, gdy po przekroczeniu 21 dniowego terminu określonego w art. 484 § 1 k.p.k. sąd pierwszej instancji zmienił tryb postępowania z uproszczonego na zwyczajny i rozpoznał sprawę w dalszym ciągu w tym samym jednoosobowym składzie?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 18/05 –z dnia 20 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łomży

Przepis § 3 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1997 r. w sprawie określenia wysokości, szczegółowych zasad przyznawania i wpłaty oraz zwrotu pomocy finansowej przysługującej funkcjonariuszom Służby Więziennej na uzyskanie lokalu mieszkalnego (Dz. U. Min. Spr. Nr 4, poz. 50) wyłączał możliwość udzielenia pomocy finansowej, jeżeli osoba uprawniona lub jej małżonek zbyła prawo do lokalu mieszkalnego, niezależnie od jego powierzchni użytkowej, w miejscowości pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej.

I KZP 19/05 –z dnia 20 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie:

„Czy zatrzymanie podejrzanego w toku postępowania przygotowawczego na podstawie wydanego przez Prokuratora w myśl art. 247 § 1 k.p.k. nakazu zatrzymania i przymusowego doprowadzenia należy uznać za pozbawienie wolności w rozumieniu art. 325c pkt 1 k.p.k. wyłączające możliwość prowadzenia postępowania przygotowawczego w formie dochodzenia?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 20/05 –z dnia 20 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku:

„Czy uzupełnienie opisu czynu przypisanego oskarżonemu w części dyspozytywnej wyroku zaskarżonego jedynie na korzyść oskarżonego o element stanowiący znamię przestępstwa nie narusza zakazów określonych w art. 434 § 1 k.p.k. i art. 443 k.p.k. w sytuacji, gdy element ten przez sąd pierwszej instancji został ustalony jedynie w części motywacyjnej wyroku?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 21/05 –z dnia 20 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach:

„Czy pozbawieniem wolności w rozumieniu art. 325c pkt 1 k.p.k. jest każde pozbawienie wolności z wyjątkiem zatrzymania lub tymczasowego aresztowania wobec sprawcy ujętego na gorącym uczynku lub bezpośrednio potem, czy też tylko takie, które uniemożliwia lub utrudnia oskarżonemu realizację jego uprawnień procesowych, które wyłącza możliwość prowadzenia dochodzenia, a w konsekwencji rozpoznania sprawy w trybie uproszczonym?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 22/05 –z dnia 20 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„Czy zarządzenie prezesa sądu (przewodniczącego wydziału bądź upoważnionego sędziego) wydane w trybie art. 120 § 2 k.p.k. podczas kontroli formalnej aktu oskarżenia – art. 487 k.p.k. – w sprawach z oskarżenia prywatnego, stwierdzające bezskuteczność aktu oskarżenia, jest zarządzeniem zamykającym drogę do wydania wyroku w rozumieniu art. 459 § 1 k.p.k.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 25/05 –z dnia 20 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu:

„Czy bezwzględna przyczyna odwoławcza, o jakiej mowa w art. 439 pkt 10 k.p.k. zachodzi także w sytuacji, gdy w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji oskarżony nie miał obrońcy – pomimo, że w świetle materiału sprawy Sąd ten powinien powziąć wątpliwości, co do jego poczytalności, ale powołani w postępowaniu odwoławczym biegli lekarze psychiatrzy stwierdzili, że poczytalność tego oskarżonego zarówno w chwili czynu jak i w czasie tamtego postępowania nie budzi wątpliwości?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 208/04 – postanowienie z dnia 1 marca 2005 r.

Dla przyjęcia współsprawstwa (art. 18 § 1 k.k.) nie jest konieczne, aby każda osoba działająca w porozumieniu realizowała osobiście znamiona czynu zabronionego, gdyż wystarczy, że osoba taka działa w ramach uzgodnionego podziału ról, umożliwiając innemu sprawcy wykonanie czynu.

III KK 249/04 – postanowienie z dnia 1 marca 2005 r.

Z istoty współsprawstwa (art. 18 § 1 k.k.) wynika, że każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość popełnionego przestępstwa, a więc także i w tej części, w której znamiona czynu zabronionego zostały wypełnione zachowaniem innego (innych) współsprawcy (współsprawców).

II KK 353/04 – postanowienie z dnia 11 marca 2005 r.

Określenie „takiej korzyści” (art. 228 § 4 k.k.) nie oznacza, że żądanie ma dotyczyć korzyści, od której otrzymania sprawca uzależnia wykonanie czynności służbowej. Sformułowanie to oznacza bowiem, że żądanie korzyści w związku z pełnieniem funkcji publicznej dotyczy zarówno korzyści majątkowej, jak i osobistej.

SPK 19/05 – postanowienie z dnia 1 kwietnia 2005 r.

Przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądo-

wym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843) przewidują jednoinstancyjny tryb rozpoznawania takiej skargi.

IV KK 42/05 – postanowienie z dnia 1 kwietnia 2005 r.

Przedmiotem ochrony przepisu art. 233 § 1 k.k., jest szeroko rozumiane dobro wymiaru sprawiedliwości, w szczególności zaś wartość, jaką jest zapewnienie wiarygodności ustaleń dokonywanych w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu przewidzianym w ustawie, a co za tym idzie, ochrona prawidłowości (trafności) wydawanych orzeczeń. Dobrem prawnym bezpośrednio naruszonym lub zagrożonym przez złożenie fałszywego zeznania jest zatem mające zapaść w tym postępowaniu orzeczenie, nie jest nim zaś dobro prawne uczestnika postępowania, w którym zeznanie zostało złożone, chyba że działanie to narusza również inny przepis, chroniący bezpośrednio dobro prawne tej osoby (np. cześć, godność osobistą, mienie). W tym pierwszym wypadku, do naruszenia lub zagrożenia dobra prawnego osoby, poprzez złożenie fałszywego zeznania, może dojść jednak dopiero wskutek orzeczenia sądu, a więc w sposób pośredni.

III KK 23/05 – postanowienie z dnia 13 kwietnia 2005 r.

1. Pracownikiem w rozumieniu art. 220 § 1 k.k. jest osoba określona w art. 2 k.p.

2. Przy przestępstwach popełnionych przez zaniechanie prawny, szczególny obowiązek zapobiegnięcia skutkowi (art. 2 k.k.) może wynikać także z aktu wykonawczego do ustawy.

III KK 134/04 – postanowienie z dnia 13 kwietnia 2005 r.

Do zrealizowania znamion przedmiotowych typu przestępstwa

przemytu celnego (a przez to znamion przedmiotowych paserstwa celnego z art. 91 § 3 k.k.s.) niezbędne jest jednoczesne spełnienie dwóch przesłanek: istnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu lub zgłoszeniu towaru organowi celnemu oraz istnienia należności celnej, którą można uszczuplić przez niedopełnienie tego obowiązku.

II KO 75/04 – postanowienie z dnia 19 kwietnia 2005 r.

Ujawnienie faktu, że zawarte w wyroku dane personalne oskarżonego są nieprawdziwe, nie stanowi żadnej z przyczyn odwoławczych wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k., a wobec tego okoliczność taka nie stanowi podstawy wznowienia postępowania z urzędu.

V KZ 12/05 – postanowienie z dnia 25 kwietnia 2005 r.

Skierowane do skazanego oświadczenie obrońcy wyznaczonego z urzędu przed wydaniem wyroku przez sąd odwoławczy, że nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji nakazuje uznać za kasację pismo skazanego złożone w terminie określonym w art. 524 § 1 zd. 1 k.p.k., jeżeli wyraził on w nim wolę zaskarżenia prawomocnego wyroku i zarzucił rażące naruszenie prawa, które mogło mieć wpływ na jego treść.

II KK 127/04 – postanowienie z dnia 6 maja 2005 r.

W stosunku do tej samej osoby możliwe jest częściowe uwzględnienie lub częściowe oddalenie kasacji lub też pozostawienie jej w części bez rozpoznania, jednak tylko wtedy, gdy poszczególne jej zarzuty dotyczą innych przedmiotowo zakresów zaskarżonego wyroku, gdyż powiązanie przepisu art. 536 k.p.k. z unormowa-

niami dotyczącymi ograniczeń przedmiotowych i podstaw wnoszenia kasacji wyznacza zakres obowiązku zbadania i oceny tylko tych spośród wskazanych w skardze zarzutów, których podniesienie jest w świetle prawa dopuszczalne.

V KK 432/04 – postanowienie z dnia 12 maja 2005 r.

Sąd odwoławczy zarządza sprowadzenie na rozprawę oskarżonego pozbawionego wolności (art. 451 k.p.k.) – postanowieniem.

I KZP 15/05 – postanowienie z dnia 24 maja 2005 r.

Przewidziany w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058 ze zm.) obowiązek Skarbu Państwa ponoszenia kosztów nieopłaconej przez strony pomocy prawnej z urzędu (art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k.) dotyczy pomocy „udzielonej”, a zatem powstaje w momencie rozpoczęcia wykonywania przez adwokata czynności związanych bezpośrednio z udzieleniem pomocy stronie, dla której został on wyznaczony.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

II UZP 10/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przy ustalaniu prawa do wcześniejszej emerytury możliwe jest zaliczenie okresu pracy w szczególnym charakterze nauczyciela, o którym mowa w § 15 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), do okresów pracy w szczególnych warunkach, o których mowa w § 4 Rozporządzenia?”

II UZP 11/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sprawa o umorzenie należności funduszu alimentacyjnego od osób zobowiązanych do alimentów jest sprawą o świadczenie z tytułu funduszu alimentacyjnego w rozumieniu art. 477⁸ § 2 pkt 6 k.p.c.?”

III BZP 2/05

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Skarb Państwa – prezes właściwego sądu jest stroną w postępowaniu ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego orzeczenia?”

III SZP 1/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest połączenie się dwóch związków zawodowych w ten sposób, że związek przejmujący wstępuje w prawa i obowiązki związku przejmowanego niezależnie od charakteru prawnego tych praw i obowiązków jako jego następcą prawny pod tytułem ogólnym, a skutkiem takiego połączenia będzie rozwiązanie i wykreślenie z Krajowego Rejestru Sądowego związku przejmowanego bez przeprowadzenia procedury likwidacyjnej?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

II UZP 7/05 – z dnia 7 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

Nieuzupełnienie przez stronę w wyznaczonym terminie braku apelacji polegającego na nieoznaczeniu wartości przedmiotu zażalenia w sprawie o prawo majątkowe (art. 368 § 2 k.p.c.) może stanowić podstawę jej odrzucenia (art. 370 k.p.c.), także w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych.

II UZP 4/05 – z dnia 12 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu:

„Czy uzyskiwanie przychodu przewidzianego w art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) przez osobę uprawnioną do renty z tytułu niezdolności do pracy, do której nabyła prawo na mocy art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jedn. tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 ze zm.) i którą pobierała (i pobiera) w zbiegu z emeryturą, skutkuje zawieszenie prawa do świadczeń lub zmniejszenie ich wysokości w sytuacji ukończenia przez świadczeniobiorcę wieku określonego w art. 103 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

II UZP 5/05 – z dnia 12 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Przez pojęcie „na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym” (art. 5 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin, jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66) należy rozumieć stanowisko, które żołnierz zawodowy zajmował zgodnie z wyznaczeniem na podstawie rozkazu personalnego Ministra Obrony Narodowej.

II UZP 6/05 – z dnia 12 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wlkp.

Sprawy dotyczące umorzenia należności likwidowanego Funduszu Alimentacyjnego od osób zobowiązanych do alimentów oraz od osób, które bezpodstawnie pobrały świadczenia z Funduszu (art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, Dz. U. Nr 228, poz. 2255 ze zm.) są sprawami z zakresu ubezpieczeń społecznych w rozumieniu art. 476 § 2 k.p.c., do rozpoznania których właściwy jest sąd okręgowy (art. 477⁸ § 1 k.p.c.).

I UZP 2/05 – z dnia 13 lipca 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi

W razie niedopełnienia przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność obowiązku zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego na podstawie art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.) organ rentowy jest uprawniony do wydania decyzji o zgłoszeniu do

ubezpieczenia społecznego (art. 83 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5 tej ustawy).

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WZ 2/05 – postanowienie z dnia 22 lutego 2005 r.

Dla warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej kary pozbawienia wolności przewidzianego w art. 152 k.k.w., oprócz rocznego łącznie okresu odroczenia wykonania kary nie przekraczającej 2 lat pozbawienia wolności, znaczenie ma również pozytywna prognoza kryminologiczna.

WA 4/05 – wyrok z dnia 30 marca 2005 r.

Sam fakt, że oskarżony w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu przestępstwa, a uczynił to dopiero na rozprawie głównej, nie stoi na przeszkodzie uznaniu przez sąd, iż „okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości” w rozumieniu art. 387 § 2 k.p.k.